

хах розкрадання коштів з рахунку компанії, ці інструменти будуть украй корисні. І, незважаючи на деякі відмінності, усі перераховані методи об'єднані візуальним підходом до відображення інформації. А візуалізація складних понять і процесів – це гарантія розуміння й підвищення ймовірності досягнення успішного результату розслідування. Слід також зазначити, у світі постійно ведуться розробки засобів для розслідування з візуалізацією, наприклад, компанія Bitfury Group в 2018 році запустила програмний комплекс Crystal для правоохоронних органів і фінансових організацій, який допоможе в розслідуванні махінацій з використанням біткоїну та інших криптовалют. Crystal надає повний доступ до біткоїн-блокчейну й використовує розширену аналітику для пошуку й відображення підозрілих транзакцій і зв'язаних об'єктів. Інноваційний інструмент також пропонує запатентовану систему «оцінки ризиків», що допомагає виявляти й відслідковувати підозрілі дії [5].

1. Мировой объем данных превысит 17 зеттабайт. Деловой журнал "Инвест-Форсайт". [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.if24.ru/mirovoj-obem-dannyh-prevysit-17-zettabajt/>

2. Criminal Intelligence. Manual of Analysts. United Nation's office on drugs and crime. United Nations, New York, 2011. – p. 104.

3. Косиченко О.О., Южека Р.С. "Використання ментальних карт в діяльності прокурора". - Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції "Актуальні питання протидії злочинності в сучасних умовах: вітчизняний та зарубіжний досвід" (м. Дніпро, 15 бер. 2018 р.). – Дніпро: ДДУВС, 2018. – с. 272-276.

4. Косиченко О.О., Дисківський О.А. "Використання методів візуалізації в інформаційно-аналітичній діяльності" – Зб. наукових статей за матеріалами доповідей учасників науково-практичного семінару "Використання інформаційних технологій в діяльності Національної поліції України". (м. Дніпро, 23 лист. 2018р.), м. Дніпро, ДДУВС. - с. 25-27.

5. Crystal — інструмент для расследования махинаций с криптовалютами. Кирилова З. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://hightech.fm/2018/01/31/crystal>

Косяченко Ксенія Едуардівна
доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Для України сьогодні важливо правильно вирішити проблему організації дієвої системи управління, насамперед державними фінансовими ресурсами, та контролю за їх формуванням, розподілом та використанніям, забезпечення матеріального благополуччя народу, а також постійне сприяння розвитку науки, культури та освіти, здоров'я нації, соціального захисту громадян. Від вирішення цих завдань і буде залежати перспектива виживання й процвітання в глобалізованому світі.

Вивченням зарубіжного досвіду організації державного фінансового контролю займалися такі вчені, як: Л. Дікань, Г. Дорош, І. Дрозд, А. Загородня, А. Козирін, О. Ковалюк, Я. Мазур, В. Мельничук, А. Мамишев, Л. Розумович, А. Соменков, І. Стефанюк, Д. Шпильова, С. Юргелевич та багато інших.

Вивчаючи світовий досвід, усі дослідники об'єктивно вказують на наявність диверсифікації їхніх типів з огляду на владні повноваження, статус та функціональну незалежність. Правовою основою організації рахункових відомств та забезпечення їхнього функціонування у переважній більшості країн є конституція та прийняті на її основі закони, які визначають місце, функції й права контрольних установ. Наприклад, Н. Дорош привертає увагу до такої організаційної схеми контролю в зарубіжних країнах: перша категорія - вищий орган державного фінансового контролю підпорядковується парламенту або президенту і на нього покладено контроль за витрачанням коштів державного бюджету; друга категорія – державні контрольно-ревізійні підрозділи міністерств і відомств, що підпорядковуються як вищому органу державного фінансового контролю, так і відповідному міністерству або відомству. Вони здійснюють повний контроль за правильністю витрачання державних коштів [1, с. 48].

А. Соменков групує органи контролю за назвою, нагадуючи, що в окремих країнах вищі контрольні установи належать до органів парламенту; в інших – наділені статусом служби державного контролю; автор називає ще один тип – це рахункові суди й рахункові трибунали; далі він виділяє офіси генерального аудиту на чолі з аудитором; окремо вказує на існування державних генеральних інспекцій, а в останній групі називає рахункові, контрольні та ревізійні палати [2, с. 38].

На думку Я. Мазура, вищі контрольні органи поділяються на дві групи: рахункові трибунали й контрольні установи. До рахункових трибуналів він відносить колегіальні незалежні від уряду органи контролю, що називаються судами (або діють як суди), які контролюють розрахунки і приймають рішення щодо притягнення до відповідальності винних посадових осіб (рахункова палата Італії; рахункові трибунали Франції, Бельгії і Іспанії), та інші колегіальні незалежні від уряду органи, не наділені подібними судовими повноваженнями (Федеральна рахункова палата Німеччини). Контрольними установами автор називає інші відомства, у яких рішення щодо проведення перевірок та результатів приймається або безпосередньо керівником (монократичні — Національне управління аудиту Великобританії), або колегією на чолі з керівником контрольного органу (Верховне контрольне бюро Чеської Республіки) [3, с. 110].

За оцінкою фахівців, приведення вітчизняної системи державного фінансового контролю у відповідність до ключових параметрів законодавства ЄС передбачатиме запровадження істотних змін у підходах, процедурах та механізмах усієї системи [4, 35]. Зміни, що впроваджуватимуться у системі державного фінансового контролю, мають бути узгоджені та гармонізовані з іншими напрямками державної політики (у сфері публічних фінансів, а також правоохоронної діяльності). У країнах ЄС сучасні системи державного фінансового контролю склалися під впливом економічних реформ, спрямованих на підвищення ефективності державного регулювання економічного розвитку і продуктивності державного сектора економіки. Застосування єдиних методичних підходів, що базуються на вимогах Лімської декларації, дало країнам ЄС змогу побудувати в цілому схожі системи державного фінансового контролю.

Отже, роблячи висновки бюджетне законодавство є одним із найважливіших для функціонування держави. Ця галузь права регулює відносини мобілізації, розподілу та використання бюджетних коштів. На сьогодні порушення фінансово-бюджетного законодавства є поширеним явищем, оскільки бюджетний процес в Україні є досить тривалим та складним, тому існує багато можливостей для посадових осіб зловживати своїми повноваженнями. Такі порушення можуть здійснюватися як на стадії проектування бюджету, так і на стадіях виконання та звітності про виконання бюджету. Найбільш негативними наслідками невиконання бюджетних норм є недофінансування конкретних програм (охорони здоров'я, освіти), безпідставне збагачення посадових осіб та інші. Тому дуже важко переоцінити роль норм, які передбачають відповідальність за порушення бюджетного законодавства.

1. Дорош Н. І. Державний фінансовий контроль: зарубіжний досвід і шляхи вдосконалення. *Фінанси України*. 1998. № 1. С. 48.

2. Соменков А. Когда деньги счет любят. Президентский контроль. 2000. № 10. С. 38.

3. Мазур Я. Верховная контрольная палата Республики Польша. *Государство и право*. 1995. № 6. С. 110.

4. Іванова І. М. Державний фінансовий контроль: Парадигми розвитку: монографія. К.:Академ. видав. 2010. 168 с.